

30 Οκτωβρίου 2021

Η υπομονή και η πραότητα του οσίου και η δίκαιη κρίση του Θεού!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποιος άνθρωπος πάρα πολύ ευλαβής, στο όνομα Λιβερτίνο, ήταν δευτεράριος (δεύτερος μετά τον ηγούμενο) στη μονή του αγίου Ονωράτου, του οποίου υπήρξε και μαθητής.

Μία μέρα ο Δαρδάς, ο κόμης των Γότθων, συνάντησε με τον στρατό του τον δούλο του Θεού, και μερικοί από τους ανθρώπους του κατέβασαν τον Λιβερτίνο από το άλογο στο οποίο καθόταν και του το πήραν.

Αυτός πρόθυμα υπέμεινε τη στέρηση του αλόγου, τους έδωσε μάλιστα και το μαστίγιο λέγοντας:

- Πάρτε και αυτό, για να έχετε πώς να κατευθύνετε το ζώο.

Στη συνέχεια δόθηκε στην προσευχή, ενώ εκείνοι προχώρησαν καλπάζοντας και έφτασαν στον ποταμό που λέγεται Βουλτούρνος. Εκεί άρχισε ο καθένας να χτυπά το άλογό του με τη λαβή του σπαθιού και να το κεντά με τα σπιρούνια.

Τα άλογα όμως, ενώ πονούσαν από το χτύπημα, δεν μπορούσαν να κουνηθούν φοβούνταν να πλησιάσουν στο νερό του ποταμού, σαν να ήταν γκρεμός που οδηγούσε στον θάνατο.

Αφού κουράστηκαν να χτυπούν για πολλή ώρα τα άλογα, ένας από αυτούς είπε:

- Αυτά τα παθαίνουμε για το κακό που κάναμε στον δούλο του Θεού καθώς ερχόμασταν.

Αμέσως λοιπόν γύρισαν πίσω και βρήκαν τον Λιβερτίνο γονατισμένο στην προσευχή.

- Σήκω, του είπαν, και πάρε το άλογό σου.

- Πηγαίνετε στο καλό, τους αποκρίθηκε, εγώ το άλογο δεν το χρειάζομαι.

Ξεπέζεψαν τότε, τον ανέβασαν με τη βία στο άλογο από το οποίο τον είχαν κατεβάσει, και αμέσως αναχώρησαν.

Όταν έφτασαν πάλι στο ποτάμι, τα άλογα, που προηγουμένως δεν μπορούσαν ούτε να πλησιάσουν, τόσο εύκολα το πέρασαν, σαν να μην είχε καθόλου νερό.

Πρέπει να θαυμάσουμε λοιπόν και την υπομονή του οσίου, πως υπέμεινε με πραότητα την αδικία, και τη δίκαιη κρίση του Θεού, πως σταμάτησε την ανομία και με τα άλογα σωφρόνισε τους λογικούς και δόξασε αξιοθαύμαστα τον δούλο

του.

Από τον «Ευεργετινό» τ. Β', σ. 321-322, των εκδόσεων το «Περιβόλι της Παναγίας».

<https://bit.ly/3Gz5Emi>